

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)
Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Advertisements: 25 cents per line.

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.

Prezidanto: Prof. R. G. Robertson, 7 Euroka Street, Northbridge, NSW, 2063

Kasisto/Sekretario: S-ro L. V. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W. 2095

A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, NSW, 2036

N-ro 159 (239)

MELBOURNE

Decembro, 1977

ĈE LA ANTAŬKONGRESO

(kun Prof. R. Robertson)

Mi intencis forlasi Aŭstralion tuj post la emeritiĝo por ĉeesti la feston de la skotaj klanoj en Edinburgo, je la fino de Aprilo. Tiu festo okazas nur dufoje en ĉiu jarcento: estas nekredeble, ke mi povos ĉeesti la venontan. Bedaŭrinde niam mi konsultis la kuraciston antaŭ la foriro, li ordonis, ke mi eniru malsanulejon kiel eble plej frue. Oni operaciis: mi postvivis; sed ne povis ekveturi ĝis la fino de Junio. Mi devis prizorgi gravajn familiajn aferojn en Anglio ĝis preskaŭ la fino de Julio, kaj mi sentis min pli feliĉa, ŝoforite de la edzino en luita aŭtomobilo tra bela landlima pejzaĝo al la universitato de Stirling.

Tie mi renkontis denove du malnovajn amikojn ĉe la pordo de la akceptejo. S-ron W. Chandler el Sidnejo kaj S-ron W. Auld el Dollar, la konata poeto kaj bona organizanto, kiu respondecis pri la antaŭkongreso. Ni baldaŭ trovis niajn komfortajn ĉambrojn en "Geddes Hall", studenta loĝejo. Post la bongusta kaj pleniga ĉefmanĝo okazis interkonatiga vespero. Por atingi tiun kunvenon kaj aliajn oni devis trapasi ponton super la lageto en la mezo de la universitata tereno. Feliĉe la vetero estis bonega dum la tuta kongresperiodo, kaj piediro ĉiufoje estis plezura sperto sen la kutima malsekeco de la skota klimato.

La interkonatiĝo daŭris neformale en la universitata klubo, kaj la antaŭkongresanoj ĝuis trinkaĵojn kaj babiladon en malnova komforta klubdomo.

Matene oni povis ĝuste aprezi la belecon de la pejzaĝo ĉirkaŭ la blua lageto kaj apud la kruta deklivo de la Abateja Roko, kie staras pitoreska turo, monumento al skota heroo, William Wallace, kiu venkis anglan armeon ĉe Stirling Bridge antaŭ 680 jaroj kaj poste estis kaptita kaj kruele ekzekutita de la angloj. Post lia morto, Robert Bruce iĝis reĝo de la skotoj, kaj finfine venkis la anglojn ĉe Bannockburn sur marĉa kampo apud Stirling. Miaj propraj antaŭuloj marŝis kun Wallace kaj Bruce; pro tio la loko tre interesas min. Tiel plaĉis al ili la kuraĝa sinteno kaj fina

If "The Australian Esperantist" arrives incorrectly addressed, or if you should change your address, please supply correct details to our Despatch Officer:

Mr. Jack FALLU
10 Sumersett Avenue,
Oakleigh South, Vic., 3167

sukceso de Robert Bruce, ke la estro de la klando, tiutempe Duncan, decidis nomi la unuenaskitan filon kaj heredonton "Robert". La kutimo ankoraŭ daŭras post 650 jaroj, kaj mia patro, mi mem, kaj mia filo ĉiuj estas "Robert Robertson".

Multaj kongresanoj vizitis ekskurse la deklivon, kaj grimpis la turon. La spirala ŝtuparo estas alta kaj abrupta, sed ĉe ĉiu interŝtuparo oni rajtas halti kaj rigardi interesajn ekspoziciojn pri Wallace, Bruce kaj aliaj famaj skotoj. La glavo de Wallace pendas sur la muro; ĝi estas 1.6m. longa, taŭga armilo por heroo. Oni povas vidi ankaŭ memorarojn de William Gladstone, skota ĉefministro de Anglio. Ne necesas por igi fama en Skotlando, esti nomita William, kiel Auld, Gladstone, kaj Wallace. Ekskurse ni vizitis ankaŭ la batal-kampon Bannockburn, kaj la ekspozicion pri la batalo de 1314. Tiun malfermis en 1964, post 650-jara intervalo, Reĝino Elizabeta la 2a de Anglio kaj la 1-a de Skotlando, kiel diras la skotoj, kaj tie staras granda surĉevala statuo de Robert Bruce. La impona kastelo de Stirling estas videbla, kelkajn kilometrojn for, kaj estis kapita post la batalo sen plua lukto. Legendo rakontas pri la lasta batalo de Reĝo Arturo apud tiu kastelo, kaj laŭ mi, ĝi aspektas pli bela kaj estas eĉ pli interesa ol la fama kastelo en Edinburgo.

Ni ĝuis ankaŭ ekskurson al Edinburgo, la ĉefurbo de Skotlando, kie loĝis antaŭ naŭ jarcentoj Reĝo Malcolm la 3a, filo de Duncan, la reĝo murdita de Macbeth, kiel rakontis Sekspiro. La edzino de Malcolm, Sankta Margareta, konstruigis kapelon, la plej malnovan konstruaĵon ankoraŭ uzatan en Edinburgo. Ĝi staras en la korto de la kastelo. El tiu vidpunkto oni povas vidi la belan ĉefurbon kaj precipe la faman Straton de la Princo. Spaco mankas por priskribi la multajn antikvajn konstruaĵojn, kastelojn kaj monaĥejojn en tiu regiono, sed mi nepre devas ne forgesi la ekskurson al la "Trossachs"; tiu signifas "hirta" kaj efektive la pejzaĝo estas sufiĉe tia. Ege pitoreska estas la lago "Katrine" en la hirta regiono.

Inter ekskursoj ni ĉiutage ĉeestis prelegojn pri skota kulturo kaj literaturo, kaj aŭskultis poezion legatan de la poetoj mem; estis granda privilegio aŭdi la voĉojn de S-ro Auld, D-rino Boulton kaj S-ro Goodheir; mi skribas la nomojn laŭ alfabeto ordo, kompreneble, la nomojn konatajn al ĉiuj amantoj de nia Esperanto-poezio. La deklamarto de la

verkistoj mem donis novajn nuancojn al ĉiu frazo kaj strofo.

La organizantoj luis ĉambregon en Bridge of Allan, apuda urbeto, por prezenti skotan muzikon kaj dancarton al la antaŭkongresanoj kune kun la K.E.L.I. kongresanoj alvenintaj el Edinburgo per aŭtobuso. La sono de la sakŝalmo pli taŭgas al subĉiela festivespero, laŭ kelkaj surprizitaj eksterlandanoj, sed plejparte ĉiuj alte estimis la muzikon kiel neordinaran kaj ĝuidan. La kantistoj, muzikistoj kaj dancistoj plaĉis al ĉiuj, kaj la poezio denove tuŝis la koron.

Alivespere la ĉefa dancisto ĉeestis denove en la universitato, por instrui nin kiamaniere partopreni la skotajn dancojn anstataŭ nure rigardi. Li tre lerte montris la dancaĵojn al ni, kaj la plej aktivaj kaj kuraĝaj el ni penis kopii la facilmovan spertulon. Samideano Braha el Israelo eĉ surmetis kilton por sin prezenti pli taŭge vestita, kaj per vigla saltado distris ĉiujn. S-ro Auld montris sin lerta, kune kun la ĉarma edzino; ili ambau multe kontribuis al la granda sukceso de la tuta antaŭkongreso. Tiuj kiuj mem organizas kongresojn bone komprenas la grandan kaj langdaŭran laboron necese entreprenitan por sukcesigi tiujn aferojn. Gesroj Auld estis ĉie kaj ĉiam helpemaj, ŝajne nelacigeblaj de la komenco ĝis la fino.

Tro frue alvenis la fino de la ĝuida antaŭkongreso. Per aŭtobusoj la karavano forlasis la universitaton por atingi Glasgovan aerhavenon kaj ĝisfine brilis la suno. Ĉu vere, la tutan tempon, ĉiutage? Tio estas maloftaĵo en Skotlando, laŭ la angloj. Kredeble ni gajnis tiun impreson per la varma gastamo kaj konstantaj ridetoj de la skotoj, kiuj tiel afable arangis ĉion.

La fiŝo, kiu grimpas sur arbojn.

Kiel oni scias, la plej multaj fiŝoj ne povas vivi sen akvo. Fakte, oni ofte diras pri personoj, kiuj estas ekstere de sia kutima ĉirkaŭaĵo, ke ili estas kiel "fiŝo ekstere de akvo". Se fiŝo estas metita ekstere de sia natura elemento, ĝi spasma-spiras dum ioma tempo kaj baldaŭ mortas, ĉar tuj, kiam ĝiaj brankoj ne plu estas malsekaj, ĝi ne povas spiri.

Sed ekzistas iu stranga fiŝo (Anabas scandens), kiu ofte forlasas la akvon kaj fakte surgrimpas la ĉe-bordajn palmojn. Tiu "Grimpanta Perko" vivas en Cejlono kaj Hindujo.

Ĝi ĉiam havas bona kaŭzon por foriri el sia akva hejmo; ĝi pensas pri vagado nur, se ĝi timas, ke sekeco minacas kaj ke lageto aŭ rivero, kie ĝi kuŝas, povus

sekiĝi. Car ĝi ne volas surgrundiĝi, ĝi komencas serĉi pli profundan lageton aŭ riveron. Ĝi posedas dornajn naĝilojn, kiuj obliigas al ĝi, iri trans la grundo serĉante novan hejmon.

Kial tiu perko ne mortas samkiel alia fiŝo, kiu troviĝas ekstere de akvo? La respondo estas, ke ĉe ambaŭ flankoj de sia kapo ĝi havas specon de provizejo, en kiu ĝi povas amasigi provizon de akvo; tiu tenas ĝiajn brankojn malsciaj kaj donas al ĝi ŝancon spiri, ĝis kiam ĝi atingos la sekurecon de alia akvujo.

Eble daŭros longtempe, ĝis kiam la perko trovos tian lageton. Se tio okazas, la saĝa eta fiŝo scias, ke ofte oni povas trovi akvon en la kavetoj ĉe la palmaj petioletoj. Ĝen ĝia lasta espero! Do, se ĝia provizo de akvo preskaŭ nuliĝis, ĝi komencas grimpi sur arbon; ĝi alkrucas sin al la arbo-ŝelo per siaj blankokovrilaj kaj uzas siajn dornajn naĝilojn kiel grimpilojn. La vojaĝo estas tre malrapida, sed ofte ĝi finfine atingas sian celon sukcese kaj trovas la karegan akvon, kiu por ĝi signifas novan vivadon.

—P. E. Schwerin

SIGMUND FREUD

Prelego farita de D-ro Karl Beckmann en la Kurtsonda Esperanto-Servo de "ORF" (Aŭstria Radio)

En la tuta mondo la nomo de Sigmund FREUD apartenas al tiuj de la plej bone konataj personecoj de aŭstra origino. Ĉie en la mondo, speciale en la anglosaksaj landoj, la ĉefprincipoj de lia instruado estas sufiĉe popularaj — kiu ĉe nur meze klera homo ne havas almenaŭ scieton pri la "subkonscio" kaj ĝiaj psikaj "kompleksoj", "forpremitaj deziroj" — precipe seksaj — ktp. ?

Lau la malnova proverbo, ke neniu povas esti profeto en sia propra patrujo, ne estas mirige, ke Sigmund FREUD sportis, ĉiam malpli da rekono kaj kompreno en Aŭstrio ol aliloke sur la terglobo.

Pasis, do, post lia morto tuta generacio, antaŭ ol la Viena urbkonsilantaro decidis ke la loĝejo en Berggasse n-ro 19, kie Sigmund Freud vivis dum duona jarcento, estu konservata kaj entenu kiel digna memorloko, specialan Sigmund FREUD-muzeon. Tiun muzeon ni nepre vizitu!

Berggasse, t.e. "monta strato", nomiĝas tiel ne tute malprave. Kvankam ne ĝuste "monta", tiu strato estas almenaŭ iom dekliva. Ĝi situas tre proksime al la pompa universitata ĉefkonstruaĵo, al la sobre simpla, jam ducentjara Ĝenerala Hospitalo kaj al nombro da aliaj malsanulejoj, klinikoj kaj similaj institutoj, kiuj koncentriĝas en la regiono de "Alsergrund", la okulfrape medicina kvartalo de Vieno.

En la hodiaŭa aspekto de Berg-strato ankoraŭ superregas la jam multe arkaiĝinta modesta stilo de la kvindekaj kaj sesdekaj jaroj de la pasinta jarcento. Sed n-ro 19 prezentigas pli moderna, en la pompo kaj relativa lukso de la jarcentfino. Do Freud ekloĝis tie, en la jaro 1891, en medio, por la ekstera renomo de ordinara kuracisto sufiĉe favora.

Ankaŭ nun la domo estas, ĝenerale,

tia kia ĝi estis tiam. Nur la origine lignan pordegon anstataŭas modernaĵo el vitro kaj metalo kaj la ĝardeno cedis al garaĝoj. La loĝejo de la familio FREUD okupis, kun vidalvidaj du enirejoj, tutan etaĝon. La duono, kiu entenis la konsultojn kaj studĉambron de la granda majstro, prezentigas nun kiel muzeon.

Dekstre de la mallarga vestiblo, kies originan ekipon oni proksimume reinstalis, troviĝas la same reekipita porpacienta atendejo kiel pie inspira memorloko kaj kiel ŝatinda specimeno de la tiutempa medio — kun sia eksmoda meblaro, riĉa je veluro kaj remburo. La konsulta kaj la studa ĉambroj estas nun la esence muzeaj ejoj. Centoj da ekspoziciaĵoj — ĉefe fotoj, dokumentoj, libroj — ilustras — sed, kompreneble, ne volas anstataŭi — la biografion de la viro kiu dum tiom da jaroj kuraciste tie laboris kaj esploriste studadis.

La ĉambroj maldekstre de la vestiblo entenas la ampleksan, por ĉiu alireblan, bibliotekon kaj legejon de la Internacia Freud-Asocio.

Por la daŭro de la rigardado ĉiu vizitanto de la muzeo ricevas ekzempleron de detaleme klariga, riĉe ilustrita katalogo.. Ĝi estas ankaŭ aĉetebla, same kiel aliaj koncernaj libroj, bildoj kaj memoraroj, je ne tro alta prezo.

La gast-albumo (aŭ memorlibro) montras, iom surprize, ke preskaŭ ĉiuj el la konsiderinde granda nombro da vizitantoj estas anglosaksaj. La raportanto, estante "nura" Vienano, estis bonvenigata kvazaŭ kiel "blanka korvo". Kaj kiam li menciis, ke li volas raportoj pri la Freud-Muzeo en la Esperanto-programo de Radio Vieno, la estrino ĝojigite tuj rememoris la viziton de "Esperantista profesoro" el Rochester en Norda Ameriko okaze de Viena Esperanto-arango en la antaŭpasinta aŭtuno.

Do, karaj geaŭskultantoj, se vi venos Vienon, faru viziton, sendube penvaloran, ankaŭ al la Sigmund Freud-Muzeo, kaj menciuj tie, ke instigis vin la Viena Esperant-lingva Radio-Servo.

21st AUSTRALIAN ESPERANTO CONGRESS

Jan. 2-8, 1978 — Launceston, Tas.

Mail your Congress Fee \$13 (Pensioners. Students \$7.50) to the Congress Treasurer, Mr. Mac Le Fevre, 22 Belle Vue Avenue, Launceston, 7250. All \$10 for Room Deposit at "Tasmanian College of Advanced Education" and enclose a stamped addressed envelope for your receipt.

If you arrive in Launceston and need urgent help, you may telephone the Acting Congress Chairman, Mr. M. Le FEVRE, Tel. No. 44-2135, or the Congress Secretary, Mrs. Lyn Carswell, Tel. No. 44-2576.

PYKE — MEMORIGA KONKURSO

"KIEL REAKTIVIGI NE PLU
AKTIVAJN ESPERANTISTOJN"

Kiel anoncote en antaŭaj numeroj de nia gazeto, ESEO-KONKURSO pri la supre menciita temo estis aranĝita. Tri juĝantoj, unu el Brisbano, unu el Sidnejo kaj unu el Melburno, prijuĝis la ricevitajn eseojn kaj la plimulto el ili decidis ke la gajninto de la premio estas

S-ino Dorothy Threlfall el Perth, ŝi ricevos senkoston flugbileton de Melburno al Launceston kaj revene, por partopreni la 21-an Aŭstralian Esperanto-Kongreson.

Partoprenontoj de la kongreso havos la oportunon aŭskulti la tekston de la premiita eseo.

LIBERECO

Libereco ne estas donaco, ĝi estas stato de la animo. Homo povas esti libera eĉ sub diktatoro. Sufiĉas, ke oni luktu kontraŭ mallibereco. Tiu, kiu pensas per sia propra cerbo, estas libera. Tiu, kiu batalas por tio, kion li konsideras justa, estas libera homo. Eĉ tiu, kiu loĝas en la plej libera lando en la mondo, se li estas maldiligenta, senkompata, apatia, kaj ŝanceliĝema, ankoraŭ estas nur sklavo. Ne petu por libereco. Vi devas ĝin preni.

● **PERTH:** Ĉe nia kunveno de 26-a de okt, ni bonvenigis S-rinon E. Strawbridge el Insulo Kangaroo (Suda Aŭstralio). S-ro W. Illingworth prelegis pri vojaĝo sur la rivero Rhine kaj S-ino Ruth McGrath montris interesajn diapozitivojn pri Skotlando. Samtage grupo da Liganaj vizitis S-inon Sue Howard, la vidvinon de nia mortinta sekretario Bill Howard, por prezenti al ŝi pentraĵon. S-ino Howard forlasos Okcidentan Aŭstralion por loĝi en Surfers' Paradise.

Je 9/11 la ĉefparolinto estis S-ino Ruth McGrath, kiu priskribis la kultivadon de arakidoj en Kvinslando.

● **MELBOURNE:** Gastparolanto ĉe nia kunveno de 10-a de oktobro estis S-ino Irene Courtenay, kiu tre vigle kaj bildige priskribis viziton, kiun ŝi faris al la prahistoriaj kavernoj de Altamira en la regiono de Santander de norda Hispanio. Tie troviĝas, sur muroj kaj plafonoj, vivsimilaj kolorpentraĵoj, faritaj de "primitivaj" kavernuloj antaŭ 45,000 jaroj. Ĉi tiuj ŝajne estis pentritaj en mallumo, kaj konserviĝis nur pro la mallumo. Pro tio turistaj vizitoj estas severe kontrolataj kaj limigitaj.

S-ro H. Beechey, 17/10, parolis pri "Bio-ritmoj", kiuj, laŭ nova sciencstudado, forte influas la vivon de ĉiu homo. La tri ritmoj, kiuj komenciĝas tuj kun la naskiĝo (je meza nivelo) varias laŭ intenso, depende de la homaj karakteroj, sed ne laŭ longeco—de zenito al nadiro—kaj nomiĝas: Fizika (23 tagojn), Emocia (28), Intelektala (33). Por reprezentantoj ilin sur grafikaj, oni uzas la kolorojn "ruĝa", "blua" kaj "verda", respektive. Surprize, la krizaj tagoj por la homoj ne okazas ĉe la plej altaj aŭ malaltaj niveloj, sed ĉe la mezaj, la lokoj de ekfunkcio kaj de ŝanĝiĝo. Nun estas eble antaŭe kalkuli la krizajn tagojn por esti tiam pli ol ordinare zorgemaj, kaj en Japanujo, oni jam sufiĉe serioze pri-traktis la kalkulojn, precipe por taksistoj kaj motorbiciklaj telegram-liveristoj, por signife malpliigi la nombron de veturilaj akcidentoj.

Je 24/10 S-ro H. Koppel raportis pri sukcesa Esperanto-Seminario en Drouin kaj poste S-ro S. Kanaĉki priskribis la kultivadon kaj produktadon de kotono.

Okaze de la Societa Vespero je 31/10, S-ro Ken Linton montris diapozitivojn kaj parolis pri siaj esploroj de Londono.

La grupo en MALVERN raportas ke ĝia "Fonduso" por specialaj celoj atingis la celon, nome la sumon de \$1000. La grupo investis tiun sumon je 9-procenta interezo. La grupo nun abonas "Heroldon de Esperanto" kaj zorgas ke ĉiu membro legu ĝin por resti en pli intima kontakto kun la Esperantomovado.

● **MORWELL:** S-ro Ivan Maddern fariĝis membro de la "Legion of Frontiersmen", kiu estas ceremonia regimento, kies komandanto estas Lt. Generalo Sir Denzil Macarthur-Onslow. La legiono prezentis al S-ro Maddern sian plej altan honorigon, la "Aŭstralian Merit-Medalon", pro lia longa kaj eminenta servo al edukado.

● **MANLY:** Je 28/10 Eunice Graham montris diapozitivojn ricevitaĵojn de ŝia filino Jane, kiu nuntempe estas en Hindujo. Eŝtis interesa priskribo de Ladakh, danĝera parto de Hindujo, por atingi Simla, nuntempe la hejmo de la Dalai Lama.

La vespero finiĝis en la hejmo de Ges-roj Ross kie ni renkontis Mary kaj Geoff Myers, novaj membroj de nia klubo. En 1973 S-ro Geoff Myers instruis Esperanton en la ŝtata lernejo de Orange.

—Edna Giles.

● **BRISBANE:** 17/10/77. Bev Allatt estis la gastparolanto ĉe Brisbane Rotoract Club, poste la Societo ricevis dankleteron pro tre interesa temo, Esperanto.

Dum la semajno 14-19 Novembro, la Societo partoprenis en "Brisbane Hobby Show", en la urbdomo. Anoj prizorgis la Esperantan Budon vice dum la 72-hora periodo; vendis "Esperanto for Beginners" (43); kaj disdonis foliojn "Esperanto at a Glance" (1000) kaj reklamojn pri kurso por komencantoj 1978 (400). Samtempe respondis al demandoj de ĉi tiuj interesatoj. Entute ĉirkaŭ 15000 ĉeestis la ekspozicion dum la semajno.

26/11/77. Dek tri anoj vizitis al Toowoomba je la okazo de la Zamenhofa Festo kaj ege ĝuis la tutan vesperon; la rostmangajon unue kaj poste la programon ĉe la hejmo de Bob Weis. Reciproke anoj de Toowoomba vizitis al nia festo la 3-an de Decembro.

Annie Spencer, klubano, vizitas al Perto kie ŝi instruas pri "Unity", sendube ŝi renkontos tie samideanojn.

Eŝtis nia plezuro ankaŭ ricevi viziton de Esp-isto el Anglujo, John McKlenn, plumamiko (Esperante) dum multaj jaroj de unu el niaj membroj.

—R. Ross.

La Brisbana E-Societo ricevis donace la tutan Esperanto-libraron de antaŭa membro, Kavalirino Violet Fraser: ĉirkaŭ 150 libroj, libretoj ktp., multaj ne plu aĉeteblaj. Tre plaĉas al ni, kaj ni vere estas tre dankemaj al Kavaliro Douglas Fraser pro la donaco. —R.R.

● **ST. LUCIA:** Ĉi tiun jaron tre seriozaj studentoj laboras. En la klubo, tri virinoj jam finis la progresigan kurson "Step by Step". Du - tri finos post kelkaj semajnoj.

Ni esperas, ke la venontan jaron ĉi tiuj konsistigos bonan klason, por ke ili provu la superan ekzamenon. Por tio la nova "Studlibro por la Supera Ekzameno" de Ken Linton estos tre helpema.

Du malgrandaj kursoj por komencantoj laboras. Tie nia perdo estis granda; kelkaj foriris el Brisbano kun edzoj, aliaj al malsanaj parencoj, kaj aliaj komencis tuttagan laboron. Sed ni bonvenigis Mary Stephenson post multjara foresto.

Kia mirinda jaro estis! Kontakton kun eksterlandaj esperantistoj mi spertis en Japanujo; Annie Spence vizitis Pollandon, Ruth Morrison partoprenis la Universalan Kongreson en Islando. Ĉiuj ĝuis la prelegojn pri tiuj spertoj.

Bonan Kristnaskon al ĉiuj esperantistoj!
—Margaret Jones.

● **TOOWOOMBA:** La membraro kunsidis, 14/11 ĉe la prezidanto por aranĝi aferojn pri la Zamenhofa Festo, kiu okazos 26-an de novembro ĉe Ges-roj R. Weis. Vizitantoj ĉeestis en Brisbane: la lokaj anoj entuziasme preparas gastigi kaj distri ĉiujn.

Dum unu semajno en novembro, de la 14-a ĝis la 19-a, niaj membroj prezentis ekspozicion de libroj, revuoj kaj korespondadoj ĉe la municipa biblioteko. Ĉiuj prizorgis entuziasme la ekspozicion, kaj respondis al demandoj, kaj disdonis informilojn. Dum la semajno, la lokaj ĵurnaloj, radio-stacioj kaj televid-programoj reklamis la ekspozicion, kaj reklamoj aperis en la montrofenestroj de kelkaj vendejoj.

Esperanto-kurso rekomenciĝos en februaro ĉe la "The Centre for Technical and Further Education" (antaŭe "Adult Education").

● **SYDNEY:** Parolante (25/8) pri "Spertoj de malspertulo en Esperantujo", D-ro A. Capell klarigis, ke, kvankam dum multaj jaroj li studis Esperanton, mankis al li oportunoj por uzado. Li eklernis helpe de "Slosilo". Post jaroj, preskaŭ sen oportuno paroli Esperanton, li trovis, en brokantejo en Maitland, libron, kiu iam estis posedaĵo de S-ro Pyke. Tiu,

la 5a Eldono de "Fundamenta Krestomatio" (1910), revokis lan intereson, sed korespondado de amiko en la Insulaj Kanarioj degeneris en la hispanan kaj nun li emas eligi vortojn kun sono de Esperanto, sed kiuj tamen ne estas.

"Orkideoj" estis la temo de orkideisto, Phil Henderson (5/9). Li montris lumbildojn kaj klarigis multon pri la kultivado de tiuj floroj, inklude la influon de kromosomoj sur la reproduktadon kaj la ŝanĝigemajn dezirojn de aĉetantoj. Samvespere, prezentigis lumbildoj pri Timor kaj Japanujo.

S-ro David Gould (12/9) pritraktis la temon "Liberiguloj" farante kelkajn pensinstigajn demandojn: "Kio estas libereco? De kio oni celas liberigi?" ktp. Li emfazis, ke ĉiu devas regi sian vivon. Poste la ĉeestantoj aŭskultis paroladon de A.B.C.-Honoriganto de 4a de Septembro. La parolinto, kies profesio rilatas al la angla lingvo, opiniis, ke Esperanto neniam povos fariĝi la internacia lingvo.

Anoj, kiuj ĉeestis la kunvenon de 19/9 bonvenigis S-ran George Clarke el Suda Aŭstralio, kaj poste ilin distris S-ino M. Chaldecott per rakonto pri la 62a U.K. Ĉefe ties malpli seriozajn aranĝojn ŝi partoprenis.

"Cirkau la Mondo en 1902" estis la titolo de historie signifa rakonto kun lumbildoj, far Wre. Chandler (26/9). Lia avo veturis al Anglujo por la kronado de Reĝo Edward VII, kaj aĉetis multajn kolor-lumbildojn. Per tre malnovaj bildoj kaj projekciiloj Wre montris vindidajojn en Aŭstralio, Azio, Egiptujo, Eŭropo, Usono, Kanado kaj Novzelando. Eĉ kvazaŭan moviĝon li povis prezenti per kelkaj.

Lumbildoj pri la 62a U.K., prezentitaj de M. Chaldecott (10/10) respegulis pli fruan paroladon, kaj temis ĉefe pri la ekskursoj kaj la ĉefurbo, Rejkjavik.

—Margaret Chaldecott.

FREDA SMITH

Mortis en Sidnejo, la 26-an de novembro 1977, F-ino Freda Smith, en sia 97-a vivojaro. Ŝi naskiĝis en Heidelberg, Germanio, en 1880 kaj venis al Aŭstralio kiel 8-jara knabino.

Dum la unua mondmilito ŝi unue aŭdis pri Esperanto kaj fariĝis fidela membro de la Sidneja E-Societo. Ŝi regule vizitis la kunvenojn de tiu societo kaj partoprenis ties piknikojn.

Kiam ŝia sanstato malboniĝis antaŭ dek jaroj, ŝi transloĝiĝis al hejmo de maljunulinoj. S-ro Wre Chandler, kiu memoras Freda de antaŭ 45 jaroj, faris la nekrologon ĉe la kremacio.

Denove nerealismo malutilis

En nia septembra numero ni raportis pri la negativa rezulto de intervjuo kun raportisto de Wall Street Journal, kiu vizitis kunvenon de la Wellington E-Klubo. Nun ni ricevas raporton el Brazilo pri la rezulto de artikolo en "Manchete", la plej legata gazeto en Brazilo, kaj posa televida programo tutnacie spektata, kiuj prezentis la esperantistan kolonion "Bona Espero", kiel etarn paradizon, kie abundas tiaj abstravtaĵoj, kiaj "paco", "amo", "idealismo", "servemo" kaj "homar-anismo".

Rezultie de tiuj raportoj alvenis en "Bona Espero" inundo da homoj, kiuj interesiĝas nek pri Esperanto, nek pri laboro, sed ĉefe pri plena stomako kaj nepeniga vivo en nepoluciita kampara kolonio.

Eble Esperanto gajnis pro tiuj jurnalismaj ekzercoj, sed "Bona Espero", kiu havas nek strukturon nek regularon por protekti sin kontraŭ parazitaj, suferis financon baton.

SOCIA PRESTIĜO

Sir William Ostler, la fame konata kanade naskita diagnozisto, kiu revoluciigis medicinan instruadon en la malfrua parto de la pasinta jarcento, unu tagon vizitis londonan infanan hospitalon. Li rimarkis, ke en la resaniga fako ĉiuj infanoj jam kolektigis ĉe unu fino de la ĉambro, partoprenante siajn ludojn aŭ ludante per siaj ludiloj — ĉiuj kron unu malgranda knabino, kiu forlasite sidis sur la rando de sia lito aŭdis kroĉante malmulte koston pupon.

La fama kuracisto, kiam li ekvidis la solecan figuron, rimarkis al la flegistino: "Kial la knabineto ne ludas kun la aliaj?"

"La aliaj infanoj," flustris la flegistino, "malestimas, ĉar neniu vizitanto alvenis por paroli kun ŝi. Ŝia patrino mortis, kaj ŝia patro vizitis sin nur unufoje kiam li donacis al ŝi tiun pupon. Ĉe la infanoj vizitantoj signifas multon. Kiu ne ricevas vizitanton, tiu estas malestimata".

La kuracisto alpaŝis al la infano, kaj petis per voĉo sufiĉe laŭta por atingi la aliajn infanojn. "Ĉu vi permesus, ke mi sidu apud vi?"

La okuloj de la knabineto eklumiĝis. "Mi ne povas longe resti, hodiaŭ," li daŭrigis, sed restis dum kvin minutoj parolanta kun la knabineto. Li eĉ demandis pri la sano de la pupo, kaj solene uzis sian stetoskopon por aŭskulti al la brusto de la pupo.

Kiam li foriris, li sin turnis al la knabineto kun ekbrilo en siaj afablaj

okuloj, kaj diris sufiĉe laŭte por atingi la aliajn infanojn: "Ne forgesu nian sekreton, kaj ne rakontu ĝin al alia."

Atinginte la elirejon, li reiren rigardis. La knabineto nun estis la centro de scivolema kaj admiranta infanamaso.

El la angla tradukis Ken G. Linton.

NI POLURI NIAN STILON

Mi ĉie rimarkas, ke oni uzas la esprimon "ne ankoraŭ", kie oni devus uzi "ankoraŭ ne".

"Jam" signifas "ŝango" kaj "ankoraŭ" signifas "nenia ŝango, do "li jam laboras" signifas, ke antaŭe li "ne laboris", sed post ŝango li nun "laboras"; li "jam ne laboras" signifas, ke antaŭe li "laboris", sed post ŝango li nun "ne laboras". "Li ankoraŭ laboras" signifas, ke antaŭe li "laboris", kaj post nenia ŝango li "laboras", dum "li ankoraŭ ne laboras" signifas, ke antaŭe li "ne laboris" kaj post nenia ŝango li "ne laboras".

Do ni povas facile kompreni, ke "ne ankoraŭ" sinonimas kun "jam ne", kaj "ne jam" sinonimas kun "ankoraŭ ne".

Resume: "ankoraŭ ne laboras" kaj "ne ankoraŭ laboras" ambaŭ signifas, ke li "ne laboras", sed "ankoraŭ signifas, ke nenia ŝango okazis, do ankoraŭ antaŭe li "ne laboris", dum "ne ankoraŭ" egalas al "jam ne" kaj signifas, ke ŝango ja okazis, kaj male, ke antaŭe li "laboris".

—Ken G. Linton.

STOP PRESS

LAST CONGRESS ANNOUNCEMENTS

We have received from Launceston the following provisional Congress Programme:

Monday, 2-1-78:

- 11.00 Registration of Delegates.
- 3.00 Congress Committee Meeting.
- 8.00 Film Evening.

Tuesday, 3-1-78:

- 9.00 Official Opening of Congress, Congress Photo.
- 11.00 Prof. R. Robertson — Lecture
- 12.00 Hilarity Hour — Press Conference.
- 2.00 A.E.A. General Meeting 1
- 3.00 Teaching Session

- 5.15 Civic Reception at Town Hall.
- 8.00 Get-Together Dance.

Wednesday, 4-1-78:

- 9.00 Other organizations including U.E.A.
- 11.30 Bus Tour No. 1. City, Cataract Gorge, Entally House.
- 8.00 Items from Clubs, Community Singing.

Friday, 6-1-78:

- 9.00 Mr. Ralph Harry "Esperanto and Diplomacy"
- 9.45 Miss A. Hearne: Slides and Lecture.
- 11.00 A.E.A. General Meeting 2
- 12.00 Literary Items
- 2.00 Miss M. Sanders: Slides on Bulgaria
- 3.00 Brief Talks (Limit 5 Min.)
- 4.30 Teaching Session
- 8.00 International Concert.

Saturday, 7-1-78:

- 9.00 Bus Tour No. 3—Tamar Valley
- 2.00 Dr. A. Einihovici: Lecture
- 3.00 Hilarity Hour.
- 4.30 Teaching Session.
- 6.30 Banquet.

Sunday, 8-1-78:

- 9.00 Closing of Congress.
- 11.00 Church Service.

CIVIC RECEPTION

A Civic Reception for Congress Delegates will be held at the Town Hall, Launceston, on Tuesday, 3rd January, 1978, at 5.15 p.m.

JUST PUBLISHED

"Studlibro por la Supera"
by K. G. Linton.

The essential handbook for those aiming at the 'Supera Diploma' of A.E.A.

\$2.50

from the A.E.A. Book Service,
8 Lone Pine Pde., Matraville, 2036

ANOTHER CRY FROM THE THIRD WORLD: M. A. Vyas, Prezidanto, Esperanto Klubo 17/6 Chhoti Gwaltoli 2, Indore, M.P. 452001, India is in urgent need of simple Esperanto textbooks and readers for his club members. Can we help our less affluent brethren?

THE AFFAIRS OF HEAVEN: (See last issue, "The affairs of men.") We are all familiar with K.E.L., the Catholic Esperanto movement and the work of the Esperanto priest, Pastro Ciccanti. On the Protestant side, Esperanto is being used to good effect in such places as Luxembourg. (In fact, in Luxembourg Weekly, were the headlines—in both German and English — "Also, God understands Esperanto".)

Now we read of an ecumenical service as an important feature of an international week-end held 4-6 Nov. at Herzberg-Harz.

IT THE CAP FITS! We seldom need specific reasons for our "get-togethers", but the organizers of the Paris Esperanto Week (October) set out their motives. Like Clancy of the Overflow's friend, "verbatim, I will quote it".

"It is useful to meet each year to refresh and stretch our strength; to program our labour. We aim, in essence, to remind people about the international language and to wake up those among us who are sometimes content to wait while others work".

MAKE SURE YOU USE ESPERANTO! "What you don't use, you lose". e.g. if you stay in bed for a month, you lose, for the time being, the art of walking. Are you, like me, inclined to speak in English to fellow Esperantists? From the "Argentine Esperantist" comes this admonition:—"It is of the utmost importance that Esperantists should persist in their Esperantism and use the international language to the full extent of their ability—through reading of books, by letter writing and during social contacts. If you can't travel abroad, maintain contact with the rest of the world. Without fail, use Esperanto. That is the pleasant duty of every conscientious Esperantist."

A VERY LONG LIVER: How old is the oldest living Esperantist? We don't know. We think, however, that the case of Felix Epstein might be worth including in the book of records. Felix, of Hamburg, recently celebrated his 95th

birthday. He still maintains a lively, even sprightly, interest in all aspects of the Esperanto movement. He first learned of the language 77 years ago, and learned the language 71 years ago.

RADIO ROUNDUP: Radio news items in Esperanto have for many years been part of the European way of life e.g. we read of Esperanto broadcasts from such places as Warsaw, the Vatican, Rome, Vienna, Geneva, Budapest and Sofia. Japan also, has regular Esperanto broadcasts.

Now the Second Programme on Austrian television will include an Esperanto segment entitled "Free Entry".

THE INTERNATIONAL CONGRESS OF BLIND ESPERANTISTS occurred in Oslo where members gathered from Denmark, F. R. of Germany, Finland, France, Italy, Yugoslavia, Holland, Norway, Austria, Sweden, Switzerland and Hungary.

EUROPEAN ESPERANTO-ROUNDUP: Just 2 random examples:—Poland celebrated its "Golden Autumn" holiday week at Miedzyegorz. 192 from Poland, 12 from the German Democratic Republic, 20 from Britain, 7 from Bulgaria, 8 from Hungary, 10 from Italy, 6 from Czechoslovakia, 3 from Belgium and 1 each from France, Iceland, F. R. of Germany, U.S.S.R., U.S.A., Sweden—and Australia.

Also, the Polish Government has awarded the Silver Merit Cross to Stanislaw Swistak, a most active and distinguished Esperantist.

At Perpignan in France, 80 academics from 12 countries gathered for a discussion on "Social Linguistics". Although the Catalan language was emphasised S-ro Rene Llech-Walter hammered home the usefulness of Esperanto as an aid to learning other languages.

AFRICA SPEAKS: From Malagasy Africa and Malagasy Esperanto Centre (A.M.E.C.) comes urgent appeal for help in buying books, stencils, paper, stamps, etc.

Donations will be thankfully received at Boite Postale 174, Tanarive — R.P. Repoblika Demokratika Malagasy. If you are sending bank cheques they should especially mention a/c. No. 01.76354.73.301 A.M.E.C.

CREDITS: Pilo Press.